

En Vise.

Forfattet av Ole Hognes.

Glasmaker paa Styrbalstralsen

Om Halsen og stedet jeg rimer en sang,
hvor jeg har levet i tiderne lang.
Forandringen er stor det kan enhver se,
som nu gjennom tiden har bodd her ned.

Ja, Halsens seilflaate var prægtig og stor,
et dampskib vi hadde til Kristiansund for.
Ja, brygger og kajer ved stranden var sat,
men alting forsvundet og ingenting att.

Syd for Spende et prægtig lokale har staat,
og salen har rummet et tusinde godt.
Med kjøkken og ganger og værelser to,
samt to rum paa loft, hvor folk kunde bo.

Under gulvet var muret firkantet rum,
og indlagt med penger og skrifter saa grom.
Men tiden og presten var inderlig skjøn,
at forstyrre lokalet, til Ørlandet solgt.

Da Løchen paa By var bekjendt for sit ry,
at handle og vandle saa stort og saa flot.
Ja, tømmer og bord, ved, smaat og stort,
forsvandt om natten nu meget saa fort.

V box 30 : 884

Til Trondhjem at ta, var ei saa godt,
som for sjøen var bange, og reise litt flot.
I karjol og kjærre, at kjøre Strindland ut,
men Ramus han gik, for at faa sig en sup.

Ja, folket for det meste var gammel og svak,
for barna nu reiste, det blev ei deres sak
om far og mor i trældommen var,
til bygder og byer, med ungdommen bar.

Ja, løfter, forgjettelser er givne der hen,
at vi med de gamle skal samles igjen.
Da kommer vel socialismen i fuldeste maal,
naar fattig og rike for dommeren staar.

Nu stedet er vokset i styrke og magt,
med lys, telefoner og jernbane lagt.
Kanhende med tiden vi vandledning faar,
en skibshavn kanske vi ogsaa opnaar.

Fabrikker her findes, nu store og smaa,
10-tallet fyldest, hvis du rundt Halsen vil gaa.
Kaféer, hoteller, jeg tar ogsaa med,
jeg færdes har meget, ikke skjønnere sted.

Forandring er blevne med fiskerne her,
de lever i stuer, og haver med trær.
Han Bertil, han bodde under hvelvede baat,
fremvæggen med torv, og med ler beslaat

Et lokale ei glemme, hvis du moro skal ha,
med folk og med penger, det trækker nok bra.
Hvis dit du ei liker, til bedehus gaa,
for der kan du bede, og sjæletrøst faa.

* Kinografer -

Men livskampen øker nu litt efter hvert,
prisen paa mat og paa brændsel er steget saa sterkt.
Ja, alt som skal kjøpes, maa betales saa dyrt,
Gud naade den synder, som saadan har styrt.

Fem aar har vi levet i rationeringens tid,
men bra har det gaat ved regjeringens flid.
Med landsmel og sukker, ja erter og gryn,
som raadet fik levert fra grossister fra by'n.

Fisken og silden nu den henges paa vegt,
rosiner og sukker nu sælges saa let.
Det gjæres og brændes i kjeler og rør,
at forhandle den vare, ei samlaget spør.

Og luftseilladsen, den farlige sport,
med Jordan og Stokke det her gik fort.
Som forkullede lik ned til Værnesleret dat,
av luftskibet blev det nu ingenting att.

Og hesten, vort vakre, edleste dyr,
nu jages at springe, saa skummet flyt.
Til ære for damer og herrer og mænd,
for sløifer og sølv, for bønderne selv.

En nat vel i mørket nu „Berlin“ indkom,
for belysning, bevogtning var leden saa tom.
Til Trondhjem den dampet saa stolt og saa frit
befal og mandskap til ro sig har git.

Et skib vi nu atter fra Rusland har faat
syv hundred fyldest med stort og med smaat.
De rømmet nu har fra land og sit hjem
for Norge det er nu en krise saa slem.

Tilbake i krigen ei Norge har ligget saa sandt,
ja skibe og mandskap paa sjøen forsvandt.
I krigen der ofredes penger og blod,
med miner i havet ved strand og ved flod.

Jeg glemte at slutte da tiden var om,
jeg brukte den gamle til 8 timer kom.
Men neppe den svarer, dem vil nok ha 6,
til spise og hvile da atten gaar væk.

Ja, stedets brandvæsen er prægtig og godt,
med stedets vandledning gaar nu saa smaat.
For kummer og kar dem tømmer saa fort,
og sprøiten fyldes med sand og med lort.

Jeg faar nu da slutte min enfoldige sang,
undskyld mig nu alle for denne gang.
At beskrive et sted fra gammelt til nyt,
det stemmer vel ikke i alles gemyt.

Ja, kjøp nu min vise, alle og hver,
for visen jeg sælger og glasset nu skjær.
Med rammer og lister nu handelen gaar,
ja militærklæder og penger jeg faar.

[Stjørdalen] Stjørdalens Blads tryk 1920

